

# Chemarea

## Tinerimei Române

## ABONAMENT ANUAL:

Pe un an ..... Lei 180—  
 Pe un jumătate an ..... Lei 90—  
 Pe 3 luni ..... Lei 40—  
 Autorități și instituțiuni ..... Lei 500—  
 In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC  
 LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI  
 CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 19

## REDAȚIA:

Cluj, Strada Regina Maria Nr. 4. — Telefon: 7-69  
 ADMINISTRAȚIA:  
 Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon: 10-86

## Marile serbări ale Unirii.

Roma a sărbătorit pe vremuri 120 de zile întregi întemeierea Daciei Traiane, era deci firesc ca reînființarea ei să o sărbătorim în proporțiile grandioase care au pus toată lumea în uimire.

Măreția serbărilor de atunci și de acum corespund importanței istorice a evenimentului din ambele epoci.

Poporul roman atunci și poporul român acum s'au dovedit vrednice de ceea ce ele au înlăptuit în serviciul civilizației umane.

IULIU MANIU

Reușita grandioasă a serbărilor naționale dela 10 Maiu și dela Alba-Iulia se datorește faptului că în 1926 Tinerimea Chemăristă a știut să închege sufletește în mijlocul acțiunii sale și întregul popor românesc de dincolo de munți.

Fie ca solidaritatea națională atunci re-născută să nască an de an forțe noi de combatanți pentru libertate și legalitate.

ALEXANDRU VAIDA-VOEVOD

Cultul morților și al eroilor intră în obiceiurile tradiționale și profund caracteristice ale popoarelor latine. Eternizarea memoriei celor dispăruți în lupte glorioase pentru ideea de libertate, de înălțare a omenirii și a neamului lor, evocarea la intervale anumite a meritelor, jertfelor și idealismului lor curat a exercitat asupra generațiilor ce le-au succedat totdeauna cea mai fericită înrăurire. Educația noastră morală și patriotică s'a putut alimenta cu prisosință din mărețele acte ale acestor înaintași eternizați, sufletele noastre și-au găsit cel mai puternic reazim în altruismul lor sublim, în dărzănia și integritatea lor, în spiritul de jertfă, dictat de nețărnută lor iubire pentru neam și țară. Nu e deci o întâmplare că tradiția frumoasă a cultului eroilor a prins rădăcini adânci în sufletul poporului românesc și că legende, miturile și adorarea marilor dispăruți se transmit credincios din generație în generație.

Conștiința națională, păstrarea caracterului etnic, iubirea de neam și dorința ardentă de a vedea împlinit visul strămoșilor noștri — unirea tuturor românilor — au trăit mai viguroase în ramura ardelenescă a neamului nostru. Intensitatea acestor sentimente a primit cu timpul cea am ploare metodic desvoltată de bărbații providențiali pe cari ni i-a dat destinul, grație căreia am putut vedea cu ochii noștri împlinirea celui mai mare eveniment politic: unirea tuturor românilor.

Serbările grandioase ale unirii au început cu pioasa ceremonie dela Măreșești, cu îngenuncherea neamului la mormântul sutelor de mii, căzuți pe

câmpurile de luptă pentru ideea unirii, și au continuat la București în cadrul unui program vast și fastuos, culminând în grandiosul praznic al neamului în cetatea sfântă a românismului, la Alba-Iulia.

Luptele eroice ale Ardealului pentru libertate și ținerea în stare de permanentă vigilență a conștiinței naționale, aportul imens al acestei provincii mândre și tenace, viguroasă și îndrăzneată, în procesul istoric al Unirii, trebuiau răsplătite printr'o atenție deosebită, printr'o serbătorire aparte a jubileului primului deceniu dela Unire. În ce chip grandios a răspuns Ardealul, Banatul și Crișana la acest act de polițe și de deosebită cinste, s'a văzut la 20 Maiu a. c.

Aproape 400.000 de țărani și intelectuali s'au adunat în istorica cetate a Alba-Iuliei pentru a sărbători cu demnitate națională aniversarea a zece ani dela Unirea Ardealului cu patriamă. Spontaneitatea entuziasmului și disciplina impresionantă a masselor dovedesc în mod strălucit cât de intensiv trăește în acest popor sentimentul patriotic, conștiința Statului național și hotărârea nestrămutată de a conserva și întări Unirea, câștigată prin atâtea jertfe. Dacă din pitorescul in-descriptibil al cortegiului etnografic și istoric au radiat iubirea tradițiilor strămoșești, defilarea solemnă a armatei noastre a subliniat hotărârea acestui neam de a rămâne pe veci unit în hotărâre, pe cari la caz de nevoie vom apăra cu armele, cu trupul și sângele nostru.

Ceeace merită a fi îndeosebi relevat e, că înțelepciunea șefului guvernului, dl Iuliu Maniu, a știut să evite orice

notă discordantă, așa că festivitățile au avut un caracter cu adevărat național. Nici-o aluzie vătămătoare, nici o veleitate, nici cea mai mică urmă de patimă; totul s'a desfășurat în cea mai splendidă armonie. Absența celor câți-va rățăciți nu contează, necontând nici ei absolut nimic în viața acestei țări. Pentru cei ce au luat parte la aceste serbări, dar sunt desrădăcinați și n'au nimic comun cu acest popor, a treia Alba-Iulia a fost o lecție de înalt patriotism și de politică, deși trebuie să subliniem caracterul pur național al acestei sărbători. Căci Ardealul care a fost ostracizat 10 ani de-arândul n'a aprehendat, ci a ținut să uite cu acest prilej toate umilințele și să ierte generos pe impilatorii lui de ieri, dând din comoara națională a sufletului său curat și nobil o părtică scânteietoare de înălțător patriotism și de profundă omenie.

Deasupra tuturor acestor manifestațiuni se ridică capodoperile de cuvântări festive ale Înălților Regenți, Miron Cristea și Buzdugan și a apoi a șefului guvernului, dl Iuliu Maniu. Acestea sunt perle de discursuri, cari laolaltă formează o antologie a devenirii și evoluției noastre până în zilele de azi, din punct de vedere etnic, istoric, cultural, social economic și politic, cu arătarea precisă a scopurilor ce urmărim în concertul popoarelor civilizate. Fiecare cuvânt a fost cântărit, fiecare frază cu grije aleasă, aprecierile aporurilor oamenilor provinciilor și partidelor, strict obiective și totuși de o minunată armonie concentrată și frumusețe literară.

Alba-Iulia a oferit încă odată prilejul ca toți frații provinciilor unite, prin de-

legații lor, să-și întindă o mână înțelegătoare în semn de cimentare a legăturilor sufletești.

Iar augusta familie regală a avut parte din bucuria curată, pe care nu o poți nici cumpăra, nici forța: siguranța devotamentului și a dinasticismului poporului nostru și posedarea dragostei acestuia, hotarnică cu adorația.

La aceste solemnități de proporții uriașe, impozante și cotropitoare ale sufletului întregii colectivități românești, au asistat corpul diplomatic, delegațiile oficiale ale țărilor amice, reprezentanții presei și agențiilor mondiale, având rarul prilej să vadă cu ochii lor proprii pitorescul costumelor și obiceiurilor noastre naționale, iubirea de tradiție, revărsarea generoasă a elanului și entuziasmului patriotic al acestei națiuni, apoi popularitatea imensă de care se bucură Iuliu Maniu, adevăratul răscolitor de masse. Oaspeții streini s'au putut convinge că între Nistru, Dunăre și Tisa trăește un popor viguros, disciplinat cuminte și conștient de rolul său istoric de avantpost al civilizației la poarta Orientului.

Manifestarea colectivității românismului, care a consacrat Alba-Iulia definitiv ca simbol al Unirii, a fost cea mai autentică desmărire și punere la punct a calomniilor și zvonurilor tendențioase, lansate de dușmanii externi și interni la adresa acestui brav popor și a conducătorilor lui firești.

Acestea sunt momentele importante și semnificative ale sublimelor serbări, prezidate de guvernul dlui Iuliu Maniu.

I. Martalogu.

# Serbările comemorative dela Alba-Iulia.

## Peste 400.000 mii de Români au cimentat la Alba-Iulia vecinicia Unirii din 1918.

### După Alba-Iulia.

Suntem încă sub covârșitoarea impresie a Alba-Iuliei. Sub tumultul de nemuritoare amintiri din ziua aniversară a celui dintâiu deceniu de unitate națională. Judecând semnificația profund morală și națională a sărbătorii din 20 Mai și mai ales propozițiile extraordinare ale maselor populare cari au animat cetatea lui Mihai Viteazul — putem afirma fără nici o exagerare, că Alba-Iulia lui 20 Mai este una dintre cele mai mari sărbători ale neamului. Cine a fost la Alba-Iulia s'a întors acasă mai român și mai înse-zător în viitorul nației românești, fiindcă a văzut cât suntem noi românii de mulți — de tari și de disciplinați. Suntem un popor matur pacinic și liniștit, dar se înțelege reacționar, atunci când cineva ar îndrăzni să mai atenteze la existența noastră. S'a văzut — și-o văzut-o streinii — la Alba-Iulia, că nu suntem un popor de improvizatie istorică și de vagabonzi pe aceste plături — ci un popor cu caracter de permanență și tradiție pe aceste pământuri, pe cari au trăit străbunii noștri și vor trăi strănepoții noștri.

Alba-Iulia care a cunoscut în scurge-rea vremii atâtea momente neperitoare din epopeea noastră națională. Alba-Iulia care sintetizează în mare parte tragedia și sărbătoarea românismului s'a încununat cu încă o aureolă — cea mai luminoasă dintre toate — aureola Unirii naționale confirmată și consolidată pe veci de cei 400.000 de români, cari au reprezentat la Alba-Iulia flaura neamului românesc. Prezența la serbările Unirii a Regelui și Familiei Regale și mai mult legătura indisolubilă dintre Coroană și Popor, care este una dintre cele mai bune chează și a propășirii spre mai bine a țării întregite.

Rege, ministru, domn și țărăn s'au simțit mai aproape și sufletele tuturor s'au înfrățit sub imperiul solemnă sărbători, care va însemna — va trebui să însemne cea mai serioasă etapă în marea operă de unificare sufletească — pe care am așteptat-o și a dorit-o cu toții. Alba-Iulia din 1918 ne-a dăruit Unirea politică, Alba-Iulia de-acum ne-a adus pacea și unirea sufletească, a donat garanție a existenței și-a propășirii unui popor.

### CUM AU DECURS SERBARILE

Alba-Iulia, 20 Mai. Încă în revărsatul zorilor Alba-Iulia a început să vibreze de lume. Bărbați neveste și copii în haine de sărbătoare au început a năvăli în coloane de marș pe toate porțile Alba-Iuliei. Înșirându-se frumos pe drumul dintre gară și Catedrală. Noaptea țărani veniți din depărtări au fost găzduiți în satele din jurul Alba-Iuliei. Vremea admirabilă încă a favorizat extraordinar de mult reușita grandioasă a serbării — dându-i o aureolă deosebită. Se cifrează numărul participanților la peste 400.000 mii.

### SOSIREA OASPEȚILOR

Dela ora 6 dimineața au început să sosiască trenurile cu invitați. Gara a fost frumos împodobită cu ghirizuri și steaguri tricolore. Au sosit cu aceste trenuri ziaristii străini, bărbații politici din alte partide și o multime de oaspeți special invitați la serbări.

### TE-DEUMURILE

Dela ora 8 până la ora 9 s'au oficiat te-deumuri în toate bisericile din Alba-Iulia. La biserica greco-catolică au slujit episcopii Valeriu Frențiu, Iuliu Hossu și Alexandru Nicolescu asistați de cano-nici și preoți din întreaga metropolie greco-catolică de Alba-Iulia și Făgăraș. La biserica romano-catolică a slujit episcopul Majláth în prezența d-lui ministru Sever Bocu.

La biserica greco-catolică au luat parte d-nii Costăchescu și Săuțuc Săveanu. La biserica reformată dl subsecretar de stat D. R. Ioanițescu, iar la cea israelită dl ministru Voicu Nițescu.

### SOSIREA FAMILIEI REGALE

La ora 9 fix a intrat în gară trenul regal. În acest moment clopotele bisericilor au început să sune iar bateriile au tras 101 lovituri de tunuri. La scoborirea din tren a Regelui Mihai, a Familiei Regale și a Inaltei Regente, muzica a intonat Imnul Regal. Pe peronul gării se aflau membrii guvernului în frunte cu dl Iuliu Maniu, președintele Consiliului și reprezentanții autorităților civile și militare din localitate.

Dl Aurel Sava primarul Alba-Iuliei a oferit Regelui, Reginei Maria, prințipesei Ileana și Inaltei Regente, tradiționala pâine și sare urându-le bun sosit în vechea cetate a lui Mihai Viteazul și-a Unirii tuturor românilor.

După aceasta Familia Regală a trecut în revistă compania de onoare.

### LA CATEDRALA

După aceea Regele Mihai Regina Maria și prințipeasa Elena iau loc în automobil și au pornit la Catedrală urmați de prințul Nicolae și ex-regina Elisabeta. În al treilea automobil au luat loc prințipeasa Ileana și ex-regele George, iar în al patrulea Inaltii Regenti Patriarhul Miron și Buzdugan. Cortegiul a plecat spre biserica neamului fiind aclamați de mulțimea imensă. Fanfare și coruri i-au întâmpinat cu imnul regal.

În Catedrală s'a oficiat un te-Deum de către mitropoliția Bălan Nectorie, Gurie, episcopii Ion al armatei, Ghenadie, Ioan al Clujului, Cosma al Aradului, Justinian Teculescu și Cosma al Dunării de Jos.

### CUVANTUL FESTIV AL INALTULUI REGENT MIRON CRISTEA

În Catedrală Inaltul Regent Miron Cristea a ținut un frumos CUVANT-FESTIV, în care a relevat importanța unității naționale și mai ales sacrificiile enorme pe cari le-au făcut străbunii noștri pentru împlinirea visului nostru de veacuri.

Inaltul Regent expune într-o luminoasă și documentată analiză istorică tot sbuciumul poporului românesc spre a-și apăra limba și existența împotriva vicisitudinilor istorice de ieri și învingerea triumfală care ne-a adus în 1918 la Alba-Iulia, ca să ne unim — noi ardelenii — pe veci cu Patria Mamă.

### ȘEDINȚA FESTIVA DIN ALBA-

După cuvântarea Prințului Miron, Familia Regală, membrii Corpurilor Legiuitoare, ai corpului diplomatic precum și misiunile străine s'au îndreptat spre Sala Unirii unde a avut loc ședința festivă a Comemorării.

Aici a ținut un mare discurs Inaltul Regent Buzdugan și dl Iuliu Maniu, președintele consiliului de miniștri.

### DISCURSUL INALTULUI REGENT BUZDUGAN

Inaltul Regent Buzdugan a spus în rezumat următoarele:

„Cu un sentiment de legitimă emoție am pășit azi în cetatea istorică „Alba-Iulia“ al cărei nume și trecut secular redesteaptă momente de glorie în istoria poporului român dar și amintiri dureroase despre suferințele nebănuite și tot martiriul încercat de acest popor în lupta grea ce a trebuit să îndure în cursul veacurilor pentru păstrarea ființei sale etnice, a limbii și a datinilor strămoșești.

Întreaga epopee a poporului român o retrăim în aceste clipe...

După ce Inaltul Regent face istoricul celor dintâiu evenimente mari cari se leagă de numele Alba-Iuliei continuă:

... Apoi după mai bine de trei veacuri la 1 Dec. 1918 larși la Alba-Iu-

lia întreg poporul român din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș liberat de jugul străin a proclamat Unirea și realizarea acestor ținuturi la patria mamă.

Într-un discurs care a atras înaltimii clasice Inaltul Regent Buzdugan face întreg istoricul sbuciumat al neamului nostru și apoi trece la analizarea problemelor mari cari frământă România după victorie. Regretăm că din lipsă de spațiu nu putem da în întregime acest discurs, după cum n'am putut reda în tocmăi mei cuvântarea festivă a Inaltului Regent-Patriarh Miron și nici a dlui prim ministru Iuliu Maniu.

### DISCURSUL D-LUI I. MANIU

După înălțătorul discurs ținut de Inaltul Regent, patriarhul Miron Cristea, a vorbit dl Iuliu Maniu, președintele consiliului de miniștri, care a spus următoarele:

„Sufletul românesc de pretutindeni se închină azi marilor amintiri din trecutul zbuciumat al poporului nostru.

D-sa aruncă apoi o privire retrospectivă asupra suferințelor și luptelor noastre din trecut, dela epoca romană și până azi, arătând statornică străduința a poporului nostru de a se uni într-o singură țară

„În acest loc, — a continuat dl Maniu, — s'a petrecut acum zece ani o clipă din epoca marilor noastre prefaceri: pecetuirea finală și definitivă a Unirii“.

„Guvernul de azi, compus din fiii tuturor provinciilor românești, se închină amintirilor tuturor acelor cari dela Tronul Domnesc, până la casele umile unde abia pătrund razele soarelui, au adunat într-un mănunchiu, țărșoarele răsirate.

„Victoriosul Rege Ferdinand, va străluci ca o luminoasă faclă, înaintea generațiilor, care vor urma. Alături de El va străluci M. S. Regina Maria, tovarăsa lui de suferință și izbăviri.

„Țara și guvernul se închină în fața patriotismului plin de sacrificiu al Vechiului Regat“.

Dl Maniu aduce apoi prinosul de recunoștință cărturarilor și mucenicilor care prin munca și jertfa lor, au elidit sufletul românesc al provinciilor.

Cât de dărză a fost această conștiință românească se vede din faptul că dintre cele 11 neaauri, care erau cuprinse în imperiul Habsburgic, neamul românesc a fost singurul care, cu toate stăruințele și presiunile făcute asupra lui, a refuzat să dea în decursul marelui război, o declarație de credință și loialitate față de imperiul austro-ungar, deoarece o atare declarație era potrivnică sentimentelor sale de Unitate românească.

„Azi toți aceea care acum zece ani ne-am strâns în acest loc, putem binecuvânta inspirația care ne-a îndemnat la hotărârea noastră de atunci. Nimic nu mai împiedică acum poporul românesc de a răspunde menirei sale în lume, de a contribui și el la progresul civilizației omenesci.

„Poporul românesc își va îndeplini această misiune punându-și în valoare munca și înaltele sale însușiri și folosind totodată într-o bună conlucrare și calitățile speciale ale grupurilor etnice minoritare, aflate pe pământul lui.

Dl Maniu încheie exprimând devotamentul Țării, M. S. Regelui Mihai, Dinastiei și Inaltei Regente.

După ridicarea ședinței festive a urmat prezentarea misiunilor străine Familiei Regale și Inaltei Regente apoi toți cei prezenți s'au îndreptat spre platou unde au primit defilarea.

### DEFILAREA

A fost cea mai frumoasă parte a

serbărilor. Organizată cu artă și simț istoric defilarea n'a fost numai o simplă trecere în revista a armatei române sau a diferitelor delegații din țară — ci un hotărâtor indiciu al posibilităților de viață vite și intensă, a poporului român. Prin recapitularea alegorică a trecutului nostru istoric s'a dat cea mai crâncină lecție dușmanilor noștri, cari mai speră într-o renunțare de granițe și s'a dat cea mai grea palmă rothemereismului senil care viează încă verzi pe păreți. Sunt sigur că dacă Rothemere ar fi fost la Alba-Iulia — ar fi constatat și el ce năzbătui visează și poate ar fi devenit și el român.

Defilarea a început la ora 12 și a fost primită de prințul-regent Nicolae și patru generali.

Defilarea a avut loc în ordinea următoare: Veteranii dela '877, invaziții, societatea „Iridenta română Carpați“, centurile studențești dela universitățile din țară între cari trebuie să remarcăm în mod deosebit studențimea din Cluj; apoi corecții, foștii cercetași din războiul 1916—18, delegații de țărani din toate județele țării, școlile din Alba-Iulia, foștii voluntari, chemăriștii, Români americani cu cele 150 de steaguri, junii din Brașov, foștii luptători etc...

### CORTEGIUL ISTORIC

La ora 1.30 a început defilarea cortegiilor istorice reprezentând: DACII ȘI DECEBAL, ARMATA ROMANA ȘI IMPARATUL TRAIAN. Apoi epocele lui RADU NEGRU ȘI DRAGOȘ descălecătorii de țară; MIRCEA CEL BATRAN ȘI ȘIEFAN CEL MARE, MARIU VEOZOI, MIHAI VITEAZUL, HORIA, CLOȘCA ȘI CRISAN ȘI AVRAM IANCU.

Toate cortegiile au reprezentat foarte exact epocele și figurile istorice respective — așa încât au fost cele mai reușite puncte din întreg programul serbărilor.

A urmat apoi defilarea armatei în ordinea următoare:

Regimentele de infanterie, regimentele de artilerie, reg. de roșiori, motocicletiștii, automobilele blindate, telegraful fără fir, aparatele de radlo, aviația, aviația-anti-aeriană și tancurile.

### BANCHETELE

După terminarea serbărilor: au urmat banchetele și împărțirea alimentelor pentru popor la mesele populare. Au avut loc trei banchete: al Familiei regale, al parlamentarilor și al presei. Pretutindeni s'au ținut călduroase toast pentru preamărirea zilei.

La banchetul Familiei Regale Inaltul Regent-Prințul Nicolae a ținut un frumos toast, cu răspuns carințelor călduroase ale dlui Ștefan Cicio Pop, președintele Camerii.

După terminarea banchetelor și a mesele populare ne-am luat rămas bun de Alba-Iulia — cu sufletul bogat de cele mai nemuritoare și frumoase amintiri și cu o credință nouă în viitorul înflorit al neamului românesc.

## Cântece pentru voinici.

(A se cânta pe melodia „Pe al nostru steag e scris unirea“).

Trăiască România mare  
Și guvernul lui Maniu,  
Ca să ne dea dreptate nouă  
Că neamul nostru iară-i viu.

De zece ani de robie  
Scofând tot sufletul român,  
O țară nouă să învie  
Prin suferință de român.

(Din județul Cluj).

# Bucurați-vă frați plugari. Cetățeni, dar numai la drepturi!

Ori câte țări ai umbla și tot nu ai găsi încă un popor unde cărturar și plugar să fie așa strâns legați suflutește unul de altul ca la noi în România.

În multe țări poporul e în luptă deschisă cu conducătorii săi, în țara noastră însă ei merg pe același drum în luptă și la bucurii.

Plugarii din alte țări trebuie să-și fărâmițeze multe puteri, trebuie să lupte mulți ani și zeci de ani pentru a putea convinge pe conducătorii lor despre trebuințele și suferințele țărănești, la noi gândul și dorința țaranului este și gândul și dorința cărturarului.

Dar la noi mai e încă ceva ce nu se găsește în alte țări. La noi gândul și dorința țaranului este și gândul și dorința Regelui.

Rege, cărturar și țaran sunt ca unul, așa la datorii ca și la bucurii.

Văzut-ați și auzit-ați cum marele înfăptuitor al acestei mare și frumoase Români fievatului Rege Ferdinand, a stat în tranșee și pe front alături de țaran în războiul din urmă? Da! Regele a fost laolaltă cu poporul.

Ca după furtună timp frumos, așa după suferințe bucurii. Regele a fost laolaltă cu poporul în suferință și iată că la marele praznic din Alba-Iulia, unde s'a pecetluit încă cu un puternic pecet Unirea pe veci a tuturor Românilor într'o țară și sub un Rege, a fost și acolo Regele.

Nu a fost acolo marele Viteaz Ferdinand, el ne-a privit din cer, alături de Mihaiu Viteazul, a fost însă acolo urmașul Lui Majestatea Sa Regele Mihaiu, și înalta Regenta care cu atâta înțelepciune cărmuește țara în numele micuțului nostru Rege.

Ori-ce dușman din afară și din lăuntru s'a putut zgudui din toată firea lui, văzând înțelegerea românească dintre poporul cărturar și Regele din România.

Voi bineștiți frați plugari că în timp de război fericirea și izbânda o aduc puștile, sabia și tunurile, în timp de pace fericirea o aduce înțelegerea frățească dintre fiii țării.

Cine a fost la Alba-Iulia, a văzut că acolo nu exista nici discordie nici neînțelegere, nici ură, acolo a fost numai bucurie și însuflețire, căci acolo a fost țara întreagă, reprezentată prin cei mai fruntași țărani și cărturari. Acolo a fost bucuria țării întregi.

Oricine, care a fost de față la Alba-Iulia în a doua zi de Rusalii, a văzut că poporul românesc precum știe să se lupte din suflet în zile de lucru pentru binele său și a urmașilor, tot așa se știe și bucura din suflet cu ocazia zilelor mari.

Dușmanii din afară, cari pândesc fericirea acestei țări, dacă au fost la Alba-Iulia au văzut pacea și înțelegerea dintre plugarul și cărturarul Român.

Ei știu că gândurile lor nu se pot înfăptui câtă vreme nu vor ști separa și rupe țaranul român de cărturar. Au văzut că munca lor e zadarnică și a fost zadarnică.

Și să știți frați plugari că a-

ceasta înțelegere este cea mai puternică piatră a fundamentului acestei țări.

Bucurați-vă frați plugari din întreg sufletul vostru. Suferințele noastre ne-au creat țara unită, iar însuflețirea ne-o va susține pe veci unită.

Bucurați-vă frați plugari căci ziua de 20 Maiu a fost ziua voastră în primul rând.

Sandu Beiușanu.

## Sub impresia marilor serbări.

Interviewuri fugare cu diferiți fruntași ai românismului.

Profund de prezența membrilor guvernului la Alba-Iulia, abia în pragul plecării lor la București, am găsit acele două trei minute oportune, pe care să le jertfescă domnii miniștrilor spre a spune un cuvânt două, cetățenilor „Chemării”, sub imediata impresie a grandioaselor serbări.

N'am voit să abuzăm, nici de timpul, nici de bunădispoziția și animația d-lor miniștrilor, și înșiși demnitarii de aceia redăm, declarațiile noastre aceluia, în a căror apropiere am ajuns din simplă întâmplare: Primul a fost dl. subsecretar de stat dl. D. R. Ioaniteșcu, stimat și iubit mult, și aici în Ardeal, pentru distincțiile D-sale calitative. Ce spuneți Domnule Ministru „Chemării” în aceste înălțătoare momente?

„ASUPRA ADUNĂRII DELA ALBA-IULIA A PLANAT SUFLETUL TINERESC ȘI INARIPAT AL CHEMĂRII. Ne închinăm cu smerenie în fața acestei reînvierei naționale, care a servit și va servi și pe viitor drept hrană sufletească generațiilor viitoare” — fu răspunsul Domnului subsecretar de stat D. R. Ioaniteșcu.

Ajunși apoi în apropierea marelui Român dr. Ștefan Cicio-Pop, Președintele Camerei l-am întrebat, ce gând al D-sale dorește să-i interpretăm:

„Ce dorești D-ta ca om tinăr acestui popor și ce doriri Dv. ca oamenii viitorului... scrieți în acest sens și scrieți-mă pe mine”. — Marele Român dr. Ștefan Cicio-Pop, prin aceste scurte, dar expresive vorbe s'a identificat pe sine însuși. l'a identificat pe cel ce a fost întotdeauna: Dr. Ștefan Cicio-Pop, un tribun al neamului românesc.

D. Subsecretar de Stat dela Domenii Dr. AUREL DOBRESU, hotărâțul luptător ne-a spus:

Alba-Iulia 1918 — imn al Unirii.

Alba-Iulia, 6 Maiu 1928 — imn al libertății.

Alba-Iulia 1929 — imn al consolidării naționale.

Depinde de munca pe care o vom depune în anii viitori, dacă asigurăm generațiilor tinere o Românie liberă și înfloritoare.

„Eroul” marelui jubileu dl. Ministru Sever Bocu, a binevoit a ne îndrepta spre talmăcire, următoarele frumoase gânduri:

„Personal sunt ultra fericit. Poate numai noi ardelenii știm aprecia adevărata și speciala valoare a importanței acestor grandioase serbări. Dela 1918 aceasta serbare a fost cea mai grandioasă și plină de semnificațiile cele mai prețioase.

„In aceasta zi s'au uitat toate suferințele, fiind ziua istorică de 20 Maiu 1929 apoteoza trecutului nostru.

„Nu ne revindicăm nici un merit, totul îl trecem asupra poporului, care prin rispa lui de suflet a făcut ca toată strălucirea să privească azi spre noi.

„Măsurile civile și militare din strălucire n'au găsit suficiente cu-

(at) A jubilat o țară întreagă, zece ani dela Unire. Am fost la Alba-Iulia cu toții. Au fost reprezentate toate religiile, întreg poporul dominant și toate minoritățile etnice, cu excepția ungarilor.

Aceasta țară, care după spusele înaltului Regent Gh. Buzdugan nu a fost luată dela nimeni, dela nici o națiune, ci care a rezultat din faptul că poporul român a fost repus în drepturile sale, a jubilat cu o rară înălțare suflutească zece ani dela înfructurarea ei.

Sărbătoarea a fost emoționantă, și perfectă, ea n'a fost știrbită decât de

vînte de laudă și admirație pentru ziua de 20 Maiu și însemnătatea ei. „Eu doresc ca izbânda aceasta să dureze o vecinicie”.

Mulțumind ansabilității d-lui Ministru Sever Bocu, am cerut cuvântul unui arhieru, apărător binecunoscut și apreciat al cauzei românești, I. P. S. Dr. Hossu, Episcop de Gherla:

„Doresc ca aceasta zi de desăvârșită Unire a sufletelor să fie cheazăia binei și nesticitei temelii, atât a progresului cât și a întregii binecuvântări Dumnezeiești.

„Indemn sufletul, care l'am văzut azi la Alba-Iulia și care ne-a mișcat pe toți deopotrivă, să rămână vecinic, în aceasta înălțătoare atmosferă patriotică”.

Între timp trenurile speciale se perindeau în stația Alba-Iulia. Într'un geam al unui vagon salon îl observăm pe dl. Ministru V. Madgearu. În curaj de neobosită D-sale activitate pentru binele real al acestei țări, urcăm în vagon și îi cerem primele impresii după marele praznic național de 20 Maiu:

„Aceste serbări comemorative ale unirei, au dovedit lumii civilizate că România a pașit pe calea dezvoltării sale. Mai mult de cât atât! Aceste serbări au făcut dovada strălucită, că în România există azi o reală conștiință politică și o reală opinie publică națională”.

Trenul pus fiind în mișcare, am părăsit salonul d-lui Ministru Madgearu.

Coborât din tren privirea mi s'a îndreptat cu privirea d-lui Prof. Iorga, care cu zămbetului plin de simțită bucurie mulțumea lumii cel ovaționa.

Trenul fugea, iar eu constrâns de-a nu lipsi de cuvintele pline de înțelegere ce sunt sigur că mi-ar fi spus marile istorie și român N. Iorga sub impresia grandioaselor serbări dela Alba-Iulia, m'am mulțumit să-i urez d-lui Prof. Iorga unisono cu zecile de mii de români din gara Alba-Iulia ce l'am urât și ei...

„Să trăiască întru mulți ani”.

NU MAI PUTIN REGRETĂM, CĂ N'AM PUTUT ÎNTĂLNI PE D-L MINISTRU ION MIHALACHE, SUFLETUL GENERAȚIEI TINERE, CA SĂ NE SPUNĂ ȘI DOMNIA SA UN CUVÂNT DESPRE ÎNSEMNĂTATEA SERBĂRILOR.

a. t. m.

stângăcia celei mai neleale minorități, de absența ungarilor răsfrăți în aceste plaiuri românești, și care formează azi statul național român.

Absența ungarilor din această țară, nu ne-a durut, dar am remarcat-o, și nu o vom uita nici odată nici chiar când ei vor încerca să abuzeze de noțiunea de: cetățean.

În pragul serbărilor presa maghiară, despre a cărei rezistență materială de altfel nu prea suntem lămuriți, semnala disidența maghiară verificată ulterior la marele praznic al României dela Alba-Iulia. Ori câte motive am fi avut pentru a bănuși lipsa chiar și a unei aparente loialități, nu ne-a venit să credem că ungurii din România, prin lipsa lor de loialitate să se scoată înșiși din viața publică și astfel să renunțe prin abdicare benevolă la titlul lor — de multe ori scump plătit de români — de cetățeni ai României.

Ori absența lor cu aceasta egalează. Sistemul de cetățeni, dar numai la drepturi, și „unguri” la datorii, nu este un sistem nou pentru noi; l'am remarcat de mult, până acum însă n'am avut îndrăzneala să cerem investirea lui cu sigilul legalității, dar azi provocați de atitudinea fățișă, a ungarilor cerem acest lucru alături de ei.

Cerem înțelegătorilor noștri guvernanti să aprecieze și să selecționeze pe fiii acestei țări nu numai după cvantumul îndrăznei de a se erija cetățeni, ci mai mult după sinceritatea faptelor și intențiilor lor, față de prezentul și viitorul acestei țări.

După o scuză a preanunțatei absente maghiară, presa lor se agăța în firul de paiu al punctelor din Alba-Iulia 1918.

Dar la Alba-Iulia 1929 au fost de față toate minoritățile, ale căror soartă era reglementată prin „punctele” dela Alba-Iulia. Că dela 1918 și până azi statul român a știut să mulțumească printr'un larg spirit de echitate toate minoritățile din cuprinsul acestei țări, au verificat prezența delegațiilor acestora, venite în cetatea neamului nostru, alături de noi, elementul dominant. Că dela 1918 și până azi n'am înțeles să facem o legiuire specială pentru excesiv pretensivă minoritate (maghiară, este adevărat! Crezând că pentru găsirea unui asemenea abuz și absurdități statul român nu va găsi timp nici până la 2918, ne mărghinim a ridica mâna aruncată de ungurii acestei țări.

Noi ne-am ținut de „punctele” dela Alba-Iulia 1918, ba neam și întrecut în promisiuni, după cum s'a afirmat într'un discurs jubilar dela Alba-Iulia, plin de argumente nerăsturnabile, dacă însă pe unguri numai motive principiale (elvi okok) i-a reținut să ia parte la serbarea aceluia, cari printr'un riguros respect și simț de datorie să îngrijesc de ziua de mâine a tuturor fiilor acestei țări, atunci nouă elementului dominant nu ne rămâne altceva mai bun de făcut, decât să ne conformăm dezideratului maghiar și felu-lui de a privi ei noțiunea: cetățean, și să-i tratăm în consecință.

O singură modificare!

Ei doresc a fi cetățeni, numai la drepturi, noi — drept o încercare ar trebui să-i tratăm, — cetățeni numai la obligații. Căci doar și noi am avea drept la un cuvânt în această țară.

Dar!! românul e latin și latinul e nobil! Românul, în plus, nu uită!

## Domnul Goldiș demisionează!?

(at) A apărut în „Universul” un articol intitulat „Atunci și acum” semnat de dl. Vasile Goldiș. Faptul în sine nu spune nimic. Se schimbă situația în schimb imediat ce lămurim istoricul articolului mai sus menționat. Articolul dlui Goldiș președintele „Astrei”, a fost scris pentru „Astra”. Ajuns articolul în fața comitetului de lectură al Astrei — compus numai din prieteni politici și personali ai dlui Goldiș, a fost refuzat. Comitetul compus într'alții din Părintele Lupăș, ginerele dlui Goldiș Dl. Dr. Silviu Dragomir, Dr. Beu etc. a hotărât, că articolul dlui Goldiș „Atunci și Acum”

nu poate fi publicat și indeosebi în presa din Ardeal.

După ce comitetul de lectură l'a dezavuat pe președintele său, Dl Goldiș s'a făcut ca și când nimic nu s'ar fi petrecut pela „Astra”. A retușat articolul, i-a tăiat ghimpii și colții și l'a trimis spre publicare „Universului”.

Ne întrebăm, dar în mod neprefăcut: are dl Goldiș de gând să mai rămână președintele Astrei, al cărei comitet i-a dezavuat lucrarea?

Dacă da, nu ne rămâne nimic de făcut, decât să-l confundăm pe președintele „Astrei” dl Goldiș cu politicianul Goldiș.

## Scrisori din Paris.

## ALBA-IULIA.

de : Dr. Emil Pop.

Bălgăradul, gloria lui Mihail Viteazul, care cu strămoșească sabie a schimbat dureroase rosturi geografice ridicând hotarele așezării.

Bălgăradul, martirajul lui Horea și Cloșca, cinstiți țărani români, de pe a căror roată sfântă se va dăpăna încă în lungi veacuri istoria suferințelor Românilor dacici.

Bălgăradul, vitejia armatelor moștești a lancelui Regele Muniților, al cărui mare suflet iubitor de libertate renaște în sufletul fiecărui românesc.

Bălgăradul lui 1 Decembrie 1918, când retorii sufletului românesc au strigat lumii întregi Marea Voindă a Ardealului, care a zdrobit în mod definitiv jugul domniilor străine de atâtea veacuri.

Bălgăradul lui 6 Mai 1928, când înreg Neamul Românesc, cu o dârjenie necunoscută până atunci a rupt odată pentru totdeauna barierele strimte ale unei politici neoneste și măope îndreptate contra drepturilor și intereselor sale.

Și Alba-Iulia, zilelor de azi, marea serbare a genului, a faptelor a suferințelor și învingerilor noastre — Marea Sărbătoare a sufletului Națiunii Române.

Imaginea acestui Bălgărad a fluturat în ochii ageri ai lui Avram Iancu și care în urma minciunii imperiale i-a învâlit mintea-luminată în lîntolul mohorat de tristetea dolului vecinic.

Imaginea acestui Bălgărad tunat-a din gura Marelui Bărnăuțiu pe Câmpia Libertății a Blajului bătrân și a fulgerat din gestul Druhi Ivan Rațiu, când a spus „Drepturile unei națiuni nu se discută” și s'a ridicat ca acuzator a barbarilor ungurești în fața tribunalului lumii civilizate.

Mirajul Bălgăradului razbunător al atator veacuri avu-l în sufletul său dr. Alexandru Vaida-Voevod când prin curvântarea sa plină de demnitate, — sentința națiunii române, — a umplut și zguduit conștiințele pline de păcate ale grofilor și bacnilor din

Imaginea sfântă a Bălgăradului istoric, — sufletul națiunii române, — pluit-a semet și majestos în zorii zilei de 1 Decembrie 1918, reinviat peste hotare, când pentru veșnic-veac s'a decretat Marea Unire: România Mare.

Ființa vie și luminoasă a Bălgăradului istoric a stăpânit, a încălzit inimile eroilor la Mărășești și Tisa, a întărit oțelul baionetelor, a dat zor picioarelor îmbrăcate în zdrențe, a săturat stomacurile lăhnite de foame, — în urma opincăilor și rațiilor furate din cari răsărit-au multe și păcătoase palate, — să zboare peste Carpați și să înfigă stindardul victorios al României în inima Budapestei.

Preanăutul istoric al Bălgăradului de odinioară a pus în mișcare ofensivă cămeșilor albe în 6 Mai 1928 și le-a dat pe buze Marele Jurământ pentru drepturile și libertățile politice.

Slava Bălgăradului istoric, prins în duhul cărților sfinte, prop-văduite de preoți miluți cu sărăcie și pușcări, în umbra bisericuțelor zmerite, aprins-a marea flacără; pe băncile școlilor românești, unde tricolorul unguresc înfipt de fudulitatea asiatică și la foșnetul liniștit a filelor istoriei noastre și la glasul răgușit de oftică și mizerie a dascălului român, care luminos spunea rostul veacurilor trecute și al celor viitoare; tremuna de groază a trăit acel mare suflet românesc, care stăpânește azi orice colțșor a pământului unde trăiește vr'un român și va stăpâni deapururi, căci mirajul acestui Bălgărad, mijeste în sufletul fiecărui leagăn.

Numele: Bălgărad — Alba-Iulia sub raport istoric și politic pierdut-și-a pentru neam de mult senzual exclusiv geografic, marile fapte istorice i-au dat o altă noțiune, a devenit sintetizarea sufletului românesc, al acelui Mare Suflet, pe care niciun Basta al Vienei perfide, nici-o roată

de tortură al barbarilor din Budapesta și din alte locuri, nici ultima sfortăre a politiceii fanariote perimate nu l'au putut zdrobi, nu l'au putut mîlui, nu l'au putut schimba; și nici nu-l vor putea.

Fiecare român cu încrede rosteste acest nume, căci Alba-Iulia este locul unde neamul în vreme de restricte s'a refugiat cu gândul, unde El a fost răstignit, unde a înviat: Alba-Iulia este locul unde neamul își prăznuiește praznicile sale.

Cine are Alba-Iulia, stăpânește întreaga Românie, fiind-că aici sufletul nației române a trăit cele mai adânci abisuri și de aici s'a ridicat la cele mai mari înălțimi; aici a suferit, aici s'a înveselit. Sufletul românesc aici a fost călbit la focul marilor fapte istorice, aici a fost oțelit în lacrimile suferințelor celor mai urgiate veacuri. Aici a fost încheagată, ceea ce Dumnezeu la început a făcut una, dar vrajmașii au stricat și neamul l'a refăcut.

Slăvită și mărită să fie falnică cetate, care demnă de giorocul Tău trecut și nime, cu dârjenie dacică ai rezistat urgiei vremurilor trecute și tuturor încercărilor. Ca vulturii roșoși în jurul Tău fii Tăi, cari te au apărat.

Să nu ai teamă: Sângele apă nu se face, iar vulturii, pui de vulturii scot.

Paris, 14 Mai 1929.

## De ce am fost la Alba-Iulia.

Destinul a voit ca întreg trecutul nostru de jertfe și de glorie să se concretizeze în sombra și milenara cetate de pe valea Murășului, Alba-Iulia. Zidurile cetății îți vorbesc despre anticii legionari și porțile, ce astăzi nu se mai închid, au văzut intrând pe cel mai mare voevod al Românilor, Mihail Viteazul. Unitatea noastră națională a fost pecetluită pentru totdeauna, când marele domnitor s'a încoronat în cetatea Bălgăradului. Au fost aceste clipe de glorie în istoria neamului, a căror amintire va fi atât cât vom exista ca popor.

De-atunci și până astăzi Alba-Iulia a rămas cetatea unde idealul nostru național, deșteptat de glasul marilor ideologi ai veacurilor următoare, a trăit atâtea clipe de reculegere.

Acolo la poalele cetății luptătorii din 1784 au avut cea mai tragică soartă ce s'a înscris vreodată în istoria popoarelor, să privească cum acei asupritori turanici știau să-și răzbune. Doina Românilor de pe valea Murășului până și azi ne povestește în nota-i jalnică despre acele vremi când genul neamului era pus la grele încercări.

Revoluția lui Iancu și-a avut răsunetul în această cetate. Regele muniților voia cu orice preț să ocupe Bălgăradul și poate că o nouă pagină glorioasă s'ar fi înscris în istoria neamului dacă șirul încercărilor s'ar fi oprit aci. Soarta a voit ca și de data asta zbcuciumul de libertate să fie înăbușit și marele erou să sufere umilire în aceeași cetate care se părea că s'a prefăcut în altarul de jertfe a neamului.

Despre Alba-Iulia soldații români întrebau cu-o vajnică do-

## Un fel de polemică.

„Zic un fel de polemică, pentru că de fapt nu vrem să polemizăm cu unele zăre, din principiu. Chiar și acum răspundem numai în mod general și vag pentru a demonstra greșala fundamentală cu care unii băețandri angajați la câte un ziar de opoziție, înțeleg să-și achite robul ce li s'a încredințat.

Opoziția altădată de motive chiar și fictive pentru încăleirea vieții publice încentează fel și fel de cazuri vrede spre a-și putea umplea coloanele zărelor fără mare efort intelectual.

Nuamă unei asemenea greșeli se pot atribui grozacele „guffé-uri” ce zărau „Națiunea” din Cluj, a comis zilele aceste imitând tonul oficiosului buapestan din Cluj, cu ocazia, marelui eveniment românesc din 20 Maiu dela Alba-Iulia.

Atacurile pătinașe, de conștiință cărora însuși redactorii, nu odată, se lapădă în viața lor particulară, nu merită atenția noastră ca noi, cari simțim și credem în ceea ce scriem.

Cum însă la mijlocul celei două luni ce desparte, în cazul de față, mentalitatea noastră de mentalitatea celor ce fac opoziție numai pentruca „opoziție să fie... dacă opoziție lise zice”, azi se găsește cel mai mare eveniment istoric din ultimii ani și care nu-i permis să fie umbrat în măreția lui cu nimic; am ușur din rezerva noastră impusă cu multă autodisciplină și vom răspunde următoarele:

1) Pentru a putea pune la dispoziția oaspeților streini la Alba-Iulia, automobile, și cum în Alba-Iulia nu exista un număr suficient, comitetul de organizare al Adunării din 20 Maiu a închiriat cu plată mașini din județele învecinate. Așa și din județul Cluj.

Odată ce mașinile au fost închiriate, ce rost avea să meargă ele goale la Alba-Iulia și să se reîntoarcă la fel. Persoanelor încredințate cu menținerea ordinii la Alba-Iulia, li-s'a dat voie să se transporte cu aceste mașini la Alba-Iulia, cari astfel mergeau goale. Alăt. De altfel cu o asemenea mașină s'a transportat și „cot-nicul” Onisifor Ghilbu decan la unbr. din Cluj și membru al part. poporului. Așa-i domoade Profesor?

2) Că zăristii din opoziție nu ne cunoșc? și numai la Alba-Iulia ne-au văzut cu banderola de „Presă” pe mână?

De dragul lor nu ne vom părăsi trăiul normal ce trăim, nergând după câți-va din ei la cărcănele cele mai din urmă și cele localități...

Noi trăim și ne inspirăm din trăiul cotidian, în care suntem străns încopciți.

3) Dacă repetăm că dl. Pătril Șeicaru nu a fost recunoscut de păzitorii ordinii, regretăm sincer două lucruri. De ce n'ocerut dl. P. Șeicaru banderola dela oficiu de presă, amunc instituit pentru asemenea chestiuni, și regret că de ce nu m'am întâlnit de ex. cu dl. Șeicaru, pentruca i-aș fi cedat cu mândrie banderola mea. Pentru dl. P. Șeicaru, care a'irmative a fost oprit câteva minute de a intra la tribună, amintim un caz analog petrecut la bariera orașului, unde la un anumit timp s'a interzis intrarea oricărui vehicot în oraș. Din partea organizației chemariste menținerea ordinii la acel sector a fost încredințată dlui I. T. M. Orice soluțiune de a intra în oraș era respusă din partea lui invocând ordinul penit. Așa și dorința unui domn venerabil, care spunea că prezența D-sale la sertări e indispensabilă. Ca ultim argument chemaristul de serviciu l'a întrebat pe d. mial din corbă, că în ce calitate e așa indispensabilă prezența D-sale acolo? În calitate de președinte al Senatului — draguțule! fu răspunsul d-lui Prof. Erabu, președintele Senatului. Nimeni nu s'a supărat!! Credem căi dl. Șeicaru, a cărui vină în plus e că nu cine mai des în Ardeal să-l cunoască bine ardeleanii.

4) „Națiunea” să nu uite că despre eveniment de importanța celui din 20 Maiu, nu se scrie, în acel „Zin de bulevard” în care a scris, imitând oficiosul mitghiar. Responsabilitatea scrisurii necorolată nu poate fi invocată cu mai multă justificare ca în cazul serbarilor naționale din urmă.

Am jertfit acest spațiu, pentruca să înțeleagă și să nu uite căi cei rădăciți dela „Națiunea” că o serbare națională, nu e o adunare politică!!

Efectele grave ale greșelii lor, deși nu se pot scorta la termen fix, sigur ele nu vor întârzia.

Pentru „Fripăntința” n'acem de spus nimic. Ea poștească să-și facă de cap mai departe.

## Scrisori dela Redacție.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

D. Clonțescu - com. Hoia. Greșiti probabil din cauza aprecierilor Dv. personale. La noi femeile nu pot fi ofșeri de poliție.

DI George Esu, com. Chibrituri jud. Cluj. Visurile urâte provin ori din încălcarea peste măsură a stomacului, ori neliniștea conștiinței ori din ceva năcaz la căpățână. De unde pot ști stabili eu care caz e actual la Dta!?! Am răsfoit cartea visurilor și spune așa:

Cai albi = noroc.  
Vânzi caii albi = afacere.

Lumea vede ce ai făcut cu, caii = ghinion noroc, dacă lună plină și se vede bine... atunci furnizor, înseamnă ceva rău. Dacă prin vis te obrăznicești cu cineva, înseamnă oa să te pregătești la răsplată. Ce răsplată? De unde să știi! Poate vre-o anchetă; poate două, poate... ce mai poți ști, vre o avansare.

Să visezi cu covoare persiene e o mare fericire, dacă în China a fost recoltă bună, dacă însă zodia cumpăneie e pe cale să urmeze în seria zodiilor, atunci, e mai bine fără asemenea covoare persiene.

Zilele trecute mi-a scris un Ioanovitz (ceva lemnar ori ce naiba) și spunea că și el a visat urât de tot. N'avea cu el decât o sapă de lemn, ce după spusele lui a primit-o în vis dela un director din com. Chibrituri, și spunea că de când l'a cunoscut pe acesta tot visuri rele a avut și în urmă pe când s'a trezit a rămas numai cu o sapă de lemn. M'am convins că-i așa dar pentru el și cojocul lui n'am ac.

Isachiu Cuie. Intr'adevăr, Mussolini a schimbat orele de ședințe a Camerei italiene. Desbaterele începe seara la 9 și durează până la 1 noaptea. Ușor e pentru Mussolini, să lucreze noaptea cu Camera, el n'are în parlament nici liberali, apoi averescani de loc!! Cu ăștea nici ziua nu-i ușor să lucrezi, apoi sub întuneric, nopții...

rință în 1916, dacă mai e mult. Până la Alba-Iulia nu mai era mult în spațiu, dar în timp, mai erau doi ani de zile. Doi ani de ispășire până la realizarea idealului de veacuri.

A fost o zi măreață Ziua de 1 Decembrie 1918 când poporul românesc din Ardeal s'a adunat la Alba-Iulia că să înscrie cea mai frumoasă pagină a epopeei noastre naționale unirea tuturor Românilor.

Evenimente mari ca încoronarea și adunarea din 6 Mai 1928 au arătat că oridecâteori poporul românesc va avea să-și serbeze o bucurie, sau vre-o încercare se abate asupra lui, se va aduna în acest loc, sfânt simbol al unității noastre.

In 20 Maiu ne-am adunat din nou la Alba-Iulia, la sărbătoarea la care Românii de pretutindena și-au dat mâna pentru a consacra pe vecie unirea într'o singură țară puternică și fericită. Lăsând la o parte meschinăriile zilei toți Românii au mers la Alba-Iulia unde trecutul a vorbit despre umilirea noastră de veacuri, unde am învățat să prețuim jertfele trecutului, să ne iubim țara și neamul și să înțelegem măreția vremii pe care o trăim.

Am fost la Alba-Iulia, căci acolo e sufletul neamului nostru.

Alexandru Crăciun.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘAN